

[A. C. Mortensen.]

handlende og Haandværkere over de gennemførte Akkorder, i nogen Grad vil forstumme. Det er ogsaa en Forbedring, at Varer og Arbejde, der er leveret i de sidste 6 Maaneder før Akkordbegæringens Indgivelse, holdes uden for Akkorden; sidst var det kun 3 Maaneders Leverance, der holdtes udenfor. Disse Ændringer er til Gavn for Kreditor.

Til Gavn for Debitor er Bestemmelsen om, at Moratoriet skal gælde ubetinget i 5 Aar, efter den nuværende Lov gælder det kun 3 Aar, og endda kun under visse Forhold. At det nu kommer til at gælde 5 Aar, vil være til Fordel for den Mand, der har faaet Akkorden, men det kan ogsaa blive til Fordel for Kreditor, at der gaar 5 Aar, inden det skal afgøres, om de indfrosne Beløb er tabt, og hvor stor en Del der er tabt; det kan ikke bestrides, at den Akkordlov, vi for Tiden arbejder under, og den Maade, hvorpaa den bliver administreret, har vakt megen Uvilje i de næringsdrivendes Kredse, og jeg haaber, hvis vi faar dette Lovforslag gennemført, at der paa dette Omraade vil ske en meget betydelig Forbedring.

Afsnit IV omhandler Dækningsbestemmelser. Det bestemmes for det første, at der af Aktieudbytter paa indtil 4 pCt. af Aktiekapitalen skal svares en særlig Skat paa 5 pCt., af Udbytter, der ligger mellem 4 og 6 pCt., skal der svares 7 pCt. i Skat, og af Udbytter, der ligger over 6 pCt., skal der svares 10 pCt. i Skat. Jeg maa paa Forhaand antage, at Venstre maa være særlig begejstret for denne Bestemmelse, thi Venstres Folk taler jo baade her i Salen og ude omkring i Landet meget kritisk om de store Aktieudbytter, der gives som Følge af den Selvforsyningspolitik, vi er blevet tvunget ind i. Kurser og Udbytter er steget stærkt. Det vil derfor være saare naturligt, at Aktionærerne faar Lov til at yde lidt af deres Gevinst til Hjælp for mindre heldigt stillede Erhverv. Som sagt, jeg venter, at Venstre vil være særlig tilfreds med denne Del af Lovforslaget; derimod er jeg fuldstændig klar over, at Forslaget om at bemyndige Finansministeren til eventuelt at forhøje Skatten paa Formuer over 30 000 Kr. med indtil 25 pCt. samt at forhøje Statsindkomstskatten vil Venstre ikke være saa

glad for, men vil man Maalet: skaffe yderligere Hjælp til Landbruget, maa man ogsaa ville Midlet: skaffe den nødvendige Dækning.

Mange ærede Medborgere vil sikkert finde, at Landbrugets Forhold i Dag er saaledes, at det er unødvendigt nu at træffe særlige Hjælpeforanstaltninger for Landbruget, og det maa indrømmes, at Priserne i Dag ligger saaledes, at de Landmænd, der er kommet over de haarde Kriseaar uden at være kommet væsentlig tilbage med deres Betaling, ikke i Dag er ude i Vanskelighed, og der er mange af dem, bl. a. fordi der gennem Kriseaarene er gennemført saa mange Hjælpeforanstaltninger for Landbruget. Det kritiseres ganske vist ofte, at der fra Regeringens og Rigsdagens Side er gjort for lidt for Landbruget i disse Aar, men en mere uberettiget Kritik kan efter min Mening ikke fremføres. Jeg vil gerne nævne, at man af Hensyn til Landbruget har slækket Kronen saa meget, som man paa nogen Maade har turdet under Hensyn til de mange andre Interesser, der er berettigede. I 1931—32 fik vi gennemført en Lov, hvorefter der anvendtes op imod 50 Mill. Kr. til Betaling af Landbrugets Skatter og til Dels Renter.

Vi har senere bevilget adskillige Millionbeløb til Betaling af Landbrugets Amtsskatter. Vi har vedtaget en lang Række prisfordyrende Foranstaltninger for derigennem at skaffe Landbruget Produktionsprisen for de Varer, det leverede paa Hjemmemarkedet. Vi har gennemført Konverterings- og Rentesænkningsslove. Der er til Hjælp for de mest vanskeligt stillede Landmænd gennemført Akkord-, Moratorie- og Henstandslove. Desuden vedtog Folketinget i Sommer det storstillede Rentesænkningforslag, som Landstinget imidlertid ikke vilde tage.

Naar man ser hen til alle disse Hjælpeforanstaltninger, er det unægtelig forbavsende, at man Gang paa Gang kan se ærede Medlemmer staa her paa Rad, i lange Rækker og fortælle, at der under Kriseaarene intet er gjort for Landbruget, og jeg kan forsikre ærede Medlemmer, at store Dele af den danske Befolkning, ogsaa store Dele af Landbruget, er meget forbavset, ja, indigneret over denne Tale. Der er endogsaa mange, der mener, at der er gjort mere for Landbruget end egentlig rimeligt. Jeg hører ikke